

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

לפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובע: דוד אוחנה
ע"י ב"כ עו"ד רון לוינטל

נגד

הנתבעים:

1. רון אהרון קובי
2. אפרים קובי
3. רונית קובי

פסק דין

חלק ראשון – פתח דבר; מי ומי בהליך – בעלי הדין והעדים; תמצית פסק הדין (תוכן עניינים)

1. פתח דבר

1.1 עניינו של פסק דין זה הוא תביעה על סך של 400,000 ₪ שהוגשה בגין נזקים נטענים שנגרמו לתובע בעקבות סדרה של פרסומי לשון הרע שפורסמו ע"י הנתבעים אודות התובע בקבוצת פייסבוק בשם "מרימים את טבריה מהקרשים" (להלן: "קבוצת הפייסבוק"). התובע התייחס ללמעלה מעשרים וחמישה פרסומים שונים כפי שעוד יפורט בהמשך.

1.2 יודגש שנתתי דעתי לטענות לפיהן הפרסומים נעשו במסגרת מחלוקת פוליטית ואף התייחסתי לבחירות לראשות עיריית טבריה – בחירות שעמדו ברקע טענות הצדדים. לצד זאת, העובדה שמדובר בשטף רב של פרסומים מכפישים, העובדה שההכפשות ייחסו לתובע מעשים פליליים, והעובדה שאין מדובר ב"פליטת פה" במהלך ויכוח או שיחה אלא במהלך ייזום ובו סדרה של פרסומים בכתב. כל אלה הביאו לקבלת התביעה.

1.3 תוצאת ההליך - יש לקבל את התביעה בחלקה. הנתבע 1 עוול בעוולת לשון הרע ולא קמה לו כל הגנה מההגנות הנטענות. בנסיבות אלו הנתבע 1 חויב בסך של 40,000 ₪ וכן בהוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך של 12,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל. גם ביחס לנתבעים 2 ו-3, התביעה התקבלה באופן חלקי תוך חיובם בתשלום הסך של 10,000 ₪ ביחד ולחוד עם הנתבע 1. ובמילים פשוטות נקבע כי סך הפיצוי הכולל אשר נפסק לתובע הוא 40,000 ₪, מתוכו חיוב בסך של 10,000 ₪ חל ביחד ולחוד על כל הנתבעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-10-45804 אוחנה נ' קובי ואח'

2. הצדדים להליך - בעלי הדין והעדים בהליך

2.1 הנתבע - מר דוד אוחנה הציג עצמו כאיש ציבור המכהן כחבר מועצה בעיריית טבריה אשר נבחר על ידי הציבור.

2.2 הנתבע 1 - מר אהרון רון קובי, ראש עיריית טבריה לשעבר הציג עצמו כפעיל חברתי מוביל בעיר טבריה, אשר עומד בראש קבוצת הפייסבוק "מרימים את טבריה מהקרשים". הנתבע 1 ציין לגביו כי הוא יליד העיר טבריה ובשנים האחרונות משמש כקול האופוזיציה העיקרי והמהותי ביותר בעיר. עוד הוסיף כי הוא מקדיש את עיקר זמנו לפעילות חברתית ופוליטית וכי היה המועמד המוביל לתפקיד ראש עיריית טבריה בבחירות אשר עתידות להתקיים בחודש נובמבר 2018.

2.3 הנתבעים 2 ו-3 - הנתבע 2, מר אפרים קובי הוא אחיו של הנתבע 1 ואילו הנתבעת 3, הגב' רונית קובי היא אשתו של הנתבע 2 וגיסתו של הנתבע 1. הנתבעים 2 ו-3 הוצגו כמנהלי העמודים בהם הופיעו הפרסומים בגינם הוגשה התביעה, יחד ובצד הנתבע 1.

2.4 העדים בהליך - במסגרת ההליך נשמע רק התובע בלבד. תצהירה של הנתבעת 3 נמשך בדיון מיום 24.3.2021 ואילו חקירתם של הנתבע 1 ו-2 נקבעה למועד 26.12.2021.

במועד כאמור נותר לחקור את הנתבעים 1 ו-2. בבוקר הדיון עלתה למערכת בקשת לדחיית הדיון. הנתבע 1 ציין כי הוא נמצא עם תסמיני מחלה, כן צוין כי הוא עומד להיבדק בבדיקת קורונה. עוד הוגשה הודעת עדכון כי בדיקתו יצאה שלילית וכי בשעה 9 בבוקר ייבדק שוב בטבריה ועם סיום הבדיקה ייעשה דרכו לבי המשפט בתל אביב. בפועל נמסר שהנתבע 1 הגיע לתל אביב אך לא הגיע לאולם הדיונים. ובפתח הדיון צוין כי הנתבע 1 נמצא ברכבו בחניה "למטה". כך או כך, לא נשמעו עדויות וההליך נקבע להגשת סיכומים.

3. תמצית פסק הדין (תוכן עניינים)

- 3.1 פירוט אודות הפרסומים נשוא התביעה יובא בסעיף 4 לפסק הדין.
- 3.2 תמצית טענות הצדדים יובאו בסעיף 5 לפסק הדין.
- 3.3 הנתבע 1 עוול בעוולת לשון הרע, על כך יורחב בסעיף 6 לפסק הדין.
- 3.4 על קיומו של יסוד הפרסום - על כך יורחב בסעיף 7 לפסק הדין.
- 3.5 לנתבע 1 לא קמה כל הגנה מכח הדין, לעניין זה יובא הדיון בסעיף 8 לפסק הדין.
- 3.6 אחריות נתבעים 2 ו-3 לפרסומים. על כך יובא בסעיף 9 לפסק הדין.
- 3.7 אין לראות בנתבעים 2 ו-3 כמעוולים במשותף. על כך יובא בסעיף 10 לפסק הדין.
- 3.8 אין לראות בנתבעים 2 ו-3 משתפים ומשדלים. על כך יובא בסעיף 11 לפסק הדין.
- 3.9 סכום הפיצוי, הערות לפני סיום וסוף דבר. על כך יובא בסעיפים 12, 13, 14 לפסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

חלק שני – הפרסומים בגינם הוגשה התובענה; תמצית טענות הצדדים

4.

הפרסומים בגינם הוגשה התובענה

להלן יובאו הפרסומים שבבסיס התביעה. לצורך פסק הדין יחולקו הפרסומים לשלוש קבוצות.

4.1 קבוצת פרסומים ראשונה משלוש פרסומים שבוצעו באמצעות קבוצת הפייסבוק "מרימים את

טבריה מהקרשים" (שניים עשר פרסומים):

א. פרסום ראשון מיום 12.5.2017: "דוד לקסוס בקושי 9 שנות לימוד מנהל בית ספר עם משכורת עתק? אשתו של דוד לקסוס מרוויחה מעל 20,000 ₪ בחודש בתור גננת? המושחתים האלה בקרוב בחקירות!".

"הציבור החרדי מתעב את זיגדון, לקסוס... מושחתים נמאסתם!".

ב. פרסום שני מיום 8.5.2017: "אנו הולכים היום להגיש תלונה פלילית על ראש עיריית טבריה על זיוף פרוטוקולים ומסמכים! האיש בחסות זיגדון ודוד לקסוס זייפו פרוטוקול ישיבת הנהלה! הם משקרים לבית המשפט המחוזי ולכלל הציבור! הונאה וגניבת דעת!...".

ג. פרסום שלישי מיום 8.6.2017: "זיגדון, דוד לקסוס ויוסי בן דוד מוכרים את טבריה לקהילות חסידיות ליטאיות כגון תולדות אהרון... אנחנו נעצור אותם בכל דרך אפשרית! אנחנו לא רוצים אותם פה! אין עליהם שליטה, הם מסוכנים והם שונאים את המדינה".

ד. פרסום רביעי מיום 21.5.2017: "טבריה הפכה לעיר חרדית של חסידיות קיצוניות מבני ברק וירושלים לעיר של נוכלים אשר מנהיגים פוליטית את הציבור החרדי ומשחירים קהילה טבריינית חרדית שלמה שחיה פה בהרמוניה. המצב בטבריה נפיץ ומסוכן, מה שקורה פה פשוט לא יאומן. ההסתה והתקיפות שחווינו השבוע ברחוב ד' הם תולדה של הסתה מתמשכת של זיגדון ולקסוס הנוכלים אשר משתמשים בשנאת הדת כדי להגן על עצמם מחשיפת השחיתות שלנו".

ה. פרסום חמישי מיום 20.5.2017: "גם ציון פיניאן רוצה למכור את טבריה לזיגדון המושחת ולדוד לקסוס הגנב!".

ו. פרסום שישי מיום 18.5.2017: "זו התולדה של מכירת העיר וההסתה מבית מדרשם של זיגדון ודוד לקסוס...".

ז. פרסום שביעי נוסף מיום 18.5.2017: "במקום לעבוד ולהתאמץ הוא מעדיף לחלק את העיר לזיגדון ודוד לקסוס המושחתים!".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

ח. פרסום שמיני מיום 10.5.2017: "חשיפה בלעדית של השחיתויות של בכירי ש"ס בטבריה: זיגדון הגנב הגדול לימד את יוסי אוקנין ואת דוד לקסוס את אומנות השחיתות! הם כוחניים מאד כלפי הציבור שלהם, איומים בפגיעה בחיי הקהילה... כל האנרגיה שלהם מושקעת בעשיית רווחים אישיים ובהבאת קהילות חסידיות ליטאיות חדשות לטבריה".

ט. פרסום תשיעי מיום 10.5.2017: "הסחורה של דוד לקסוס וזיגדון הגנבים. עוד מקלט ועוד מקלט... עוד מעטפה ועוד דירה...".

י. פרסום עשירי מיום 25.2.2017: התובע הפנה לפרסום מיום 25.02.2017 בו הנתבע שיתף סרטון בקבוצה שכותרתו "אריה דרעי מסוכן לישראל, אסור לתת לו לצבור כוח לשליטה בממשלה הבאה" והוסיף מלל ובו מכנה את התובע "מושחתי" ש"מכר את טבריה" בשביל לקבל כספים. בפרסום כאמור נכתב כדלקמן: "ההוכחה המצולמת לשוחד הבחירות בטבריה. השר גפני מודה לראש העיר על הבניה של שכונת הביג ל 1500 יחידות לליטאים מבני ברק! לזיגדון, דוד לקסוס, קרליץ ושאר המושחתיים שמכרו את טבריה ולא להים שלהם קוראים כסף...".

יא. פרסום אחד עשרה מיום 3.1.2017: התובע הפנה לפרסום מיום 03.01.2017 בו הנתבע 1 שיתף בקבוצה סרטון בו הוא מצלם את עצמו מדבר לצופים וחושף בפניהם את "השחיתויות" ו"שיטות הפעולה" ומדגיש כי בעקבות פרסום הסרטון, "טבריה תרעד". לפרסום הוסיף וכתב כך: "השידור שהרעיד את טבריה!!! נא להפיץ בפייסבוק ובוואטסאפ לקראת השידור בשעה 21:00 טריילר פתיח לקראת שידור מהדורה הלילה! חשיפה על שיטת הפעולה והשחיתות של זיגדון אליהו ודוד אוחנה! היום בלילה טבריה תרעד! והנה היום נראה לכם את חונטת השחיתות של זיגדון ואוחנה! השידור בשעה 21:00 נראה לי שהלילה מהלחץ הנפשי אנשים בטבריה יעלו בדיקות אקג...".

יב. פרסום שניים עשר מיום 8.2.2017: התובע הפנה לפרסום מיום 08.02.2017 בו פרסם נתבע 1 בקבוצה תמונה של מבנה בתהליכי בנייה ורשם כדלהלן: "מלון הדגל של רשם מלונות זיגדונטל בע"מ. לשעבר ביה"ס ממלכתי ה' בשיכון ג' בטבריה, הבניה במרץ מקווים לאירוע פתיחה לפני שזיגדון יכנס לכלא.... המשטרה לא תפסח על איש הפעם דוד לקסוס, זיגדון, אוקנין וקומבנינות קופת החולים בחלקה 133, הקנדי והגברת ועוד ועוד בכיובו של ראש העיר שמכר את טבריה...".

4.2 קבוצת פרסומים שניה מתוך שלוש שבוצעו באמצעות סרטונים שהועלו לקבוצה) שלושה עשר פרסומים נוספים):

לדברי התובע, הנתבע 1 העלה לקבוצת הפייסבוק סרטונים בהם הוא מדבר במשך דקות ארוכות, כמעט מידי יום. לדבריו חלק מהסרטונים הוקדשו להשמצתו. להלן יובאו פרסומים אלו:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

א. פרסום מס' 13 מיום 3.1.2017: סרטון מיום 03.01.2017, שידור חי של הנתבע 1 בקבוצת הפייסבוק בו טוען טענות כנגד התובע, בין היתר, כדלקמן: "היום ב 9- בערב נחשוף את המאפיה של זגדון, את הקומבינות של זגדון ודוד אוחנה שנהיו מליונרים מהעיר שלכם. שני חברה שבאו לפה מחוסרי כל, הגיעו לטבריה סוחרים מהשוק, מצאו פה מטמון, מצאו פה מלוכה, מצאו פה ביצת זהב שקוראים לה טבריה על השחיתה".
ובהמשך הסרטון (החל מדקה 05:39): "היום בשעה 9 קומבינת הפשע של זגדון ודוד אוחנה תיחשף, אנחנו באומץ ננקה את השחיתות".

ב. פרסום מס' 14 מיום 4.1.2017: סרטון נוסף שפורסם בקבוצה, שאורכו מעל 30 דקות בו פרסם הנתבע 1 כדלהלן: "לאיש הזה קוראים דוד לקסוס, דוד לקסוס השבוע נכנס לפחדים, חשבת את בתי המלון שלו, את אולמות האירועים שלו, את הקומבינות שלו, האיש הזה היה פועל בשוק של אשדוד לאחר מכם פועל בשוק הבוכרים בירושלים, והנה בא לטבריה ונהיה אחד החזקים".

ובהמשך פרסום נוסף (בדקה 06:06 לסרטון): "דוד לקסוס אתה מדבר על קנאה בלב הציבור? אתה שהלכת לרב קוק, צדיק יסוד עולם שחי פה בטבריה בינינו ושומר על העיר הזו, ואנסת אותו באיומים, והוצאת ממנו מכתב. אבל הוא לא יסלח לך. הוא לא נפל בפח שלך".

עוד, בהמשך לסרטון (בדקה 06:39): נאמרו הדברים שלהלן: "דוד לקסוס איך יקנה לקסוס? מה חשבתם מהמשכורת של מורה? לא חברים".

ועוד: "הרסו את העיר, מצצו לה את השלד, מכרו אותה לזגדון ולדוד לקסוס ולליטאים".

ג. פרסום מס' 15 מיום 5.1.2017: "אדון זגדון אתה ודוד אוחנה, שני הנוכלים הגדולים שנתפסתם בפרשה הקנדית... הפרשה הקנדית תיחשף עם עוד פרטים נוספים".

עוד, בהמשך סרטון זה: "יש לנו גנבים, ונוכלים במועצת העיר, בעירייה, האנשים האלה עוד ישבו בבית סובר, אל תדאגו חבורת נוכלים שהשתלטה פה על הכביש".

וכן: "לקחו קרקע של המדינה של עיריית טבריה והפכו אותה למסחרית. אין להם מושג כמה גניבות, כמה שחיתות, בחור שעובד כמשגיח כשרות בנה בית של מליונים". "כמה עוד אפשר להמשיך לגנוב? אליהו זגדון הגנב, הפושט רגל מקריית גת, שבא לטבריה לגנוב את טבריה ביחד עם הסוחר משוק הבוכרים בירושלים.

ועוד: "נוכלים, אתם מבינים מה זה נוכלים? אנחנו מדברים עם אנשים והם לוקחים כיפה שמים ציצית, והם הכל שקר ורמיה, הנוכלים האלה ישבו בבית סוהר".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

ד. פרסום מס 16 מיום 5.1.2017: "אחד מהנוכלים הכי גדולים שהיו פה, זגדון אליהו ודוד אוחנה ניסו לעשות פה מהלך על הגב שלכם, של התושבים, ובנוסף למהלך הזה ניסו פה לגרור את העיר למלחמות דת, למלחמות גוג ומגוג".

ועוד: "אובססיה לכסף, אובססיה לקחת את טבריה ולהפוך אותה לכלי חמדתם".

וכן: "זגדון ואוחנה 2 מושחתים... ולקחו את העיר לסיבוב של בצע כסף, הכניסו לפה גורמים עבריינים"

ועוד: "זגדון ודוד אוחנה רצו להשתלט פה על שטח למעלה בשכונה החרדית"

ועוד: "דוד אוחנה וזיגדון אם יקרה משהו לרב קוק, דמכם בראשכם, אתם רוצים לעשות לו צער, אתם לא מתביישים?".

ועוד: "רשעים בתחפושת של דתיים, נוכלים, גדולי הנוכלים. זגדון, אוחנה מקומד אחרי סורג ובריה".

ה. פרסום מס' 17 מיום 5.1.2017: "הנוכל השני דוד אוחנה, פועל בשוק של אשדוד שעלה בדרגה מוביל ירקות לשוק הבוכרים בירושלים, שבא לפה ונהיה סגן המלך של טבריה, דוד אוחנה זה שנוסע בלקסוס ומקבל חמשת אלפים ש"ח על הנייר משכורת". "מה שקורה אחרי התוכנית זה לא באחריות שלי, זה באחריות של הנוכלים שעשו את העבירות והפשעים".

ובהמשך: "דודיק, אנחנו רואים את דוד אוחנה וזגדון וטרבלסי מחקו 42 מיליון ₪ ארנונה לא חוקית".

ו. פרסום סרטון מס' 18 מיום 6.1.2017: "מה שקרה פה עם זגדון הגנב ודוד אוחנה הגנב רק התחיל, החברה האלה מכרו את טבריה והלכו לאיים על הרב קוק".

ובהמשך לסרטון: "בואו נראה לכם את המלון המפואר ביותר ברשת בתי המלון של זגדון ודוד אוחנה, 3 בתי מלון דלקס בטבריה שאתם ממנים, אתם משלמים את השיפוץ, מים חשמל...".

ועוד: "רשת בתי המלון של זגדון ודוד אוחנה עובדת ומשגשגת...".

ועוד: "אדון אוחנה.. הוא לא יכול להיות חבר מועצה ולעבוד בבית ספר".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

ז. פרסום סרטון מס' 19 מיום 7.1.2017: "טבריה נמחקה ואנחנו באנו להראות לכם מי מחק אותה, זגדון ודוד אוחנה לקחו בית ספר והפכו אותו למלון... דוד לקסוס אוחנה וזגדון הגנב מחלקים פה מבנים".

ועוד: "מגלים את השחיתויות של זגדון ודוד לקסוס אוחנה... זגדון ודוד אוחנה מוחקים חובות של 40 מליון שח, אתם מבינים?".

ועוד: "בא אדון דוד לקסוס רוצה את בימת העיר? הבנו למה כי אתה רוצה להמשיך לדפוק קופות".

ח. פרסום מספר 20 מיום 14.1.2017: סרטון בו נאמרו הדברים כדלקמן: "הרב קוק נכנס על ידי דוד לקסוס אוחנה וזגדון, הם קיבלו סקר שאני מוביל במירוץ לראשות העיר... הם בפאניקה ובגלל זה היה כאן אריה דרעי, והם בפאניקה שעלינו על הקומבינה שלהם של הקנדי, מדובר בתהליך פלילי של עבירה על חוקים של תכנון ובניה של מסמכי תאגיד.. נכנסו לרב וביקשו ממנו שיכתוב נגדי פסק הלכה".

ועוד: "אתם משקשקים, תסתמו את הפה ותכנסו למחילה שלכם... מהיום כל יום ויום אחשוף כל שחיתות שלכם, אם זה שקל, שני שקלים או חמישה שקלים, אתם גנבים, נבלות ברשות התורה, אנשים נוכלים, אנשים נוכלים שבאו לטבריה ומצאו פה קרקע פוריה לנוכלות, למעשה מרמה ובסוף להשתלטות על העיר...".

ועוד: "כמה רוע, כמה רוע, כמה שנאת חינוס, דוד לקסוס הציבור שלכם החרדי יקיא אתכם אני מבטיח לך".

ועוד: "העיר נשדדה על ידי בן דוד ואנשי ש"ס דוד אוחנה וזגרון ששדדו את העיר את כל המבנים שלהם את כל התקציבים".

"בן דוד נתת לדוד אוחנה וזגרון לשדוד את העיר, לשדוד את התקציבים שלה, הרסת כל העיר".

ט. פרסום סרטון מספר 21 מיום 15.1.2017: "זגדון ואדון דוד אוחנה מסרו אותה עבור בצע כסף לגורמים ליטאים...".

ובהמשך הסרטון: "זגדון המושחת איש המעטפות ודוד לקסוס אוחנה עושים פה בנכסים האלה מה שהם רוצים. שיחשפו הפרשיות כולל הפרשות של רבי מאיר בעל הנס... היא המנוע לחשיפת כל האמת על השתלטות על נכסי הנדל"ן של עריית טבריה על ידי החרדים, יש פה שיטה, יש פה תוכנית מאורגנת יש התחייבות וחווה בין ראש העיר לש"ס".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

"לקחו חצי מליון שקל ושיפצו והוציאו את המבנה של ניצן ונתנו אותו לישיבה, וגם המבנה הזה לא ראוי? ואדון זיגדון ואדון דוד אוחנה ידעו שיש פה מבנה ראוח..."

י. פרסום סרטון מס' 22 מיום 22.1.2017: "אדון דוד לקסוס נתנו לכל הגנבים לשמור על הקופה של רבי מאיר בל נס שתפתח תיבת פנדורה הזו אתם תבינו".

"יש פה ציבור שמונה על ידי נוכלים, זגדון ודוד לקסוס, החברה האלה, אין לכם מושג, דיסאינפורמציה, שקרים, מפיצים שמועות בוצאפ".

יא. פרסום סרטון מס' 23 מיום 27.12.2017: "דוד אוחנה תתבייש לך, איש של שנאת חינוס, איש של רוע, איש של מדון".

יב. פרסום סרטון מס' 24 מיום 22.12.2017: "דוד אוחנה כשאנחנו נפתח את מה שאתם עושים לצדיק, כל מדינת ישראל תרעד, את הכסף שאתם גונבים מרבי מאיר, מה שאתם מעלימים שמה, את זה גם אלוהים לא יסלח לכם, חלאת המין האנושי.... ומי עומד בראש? דוד אוחנה וזגדון..".

יג. פרסום סרטון מספר 25 מיום 30.12.2017: "איך אפשר לקחת כסף מרבי מאיר, ערימות של כסף, חבילות. דוד אוחנה ספר לו כמה מזומן רץ שם כמה תרומות שנעלמים".

ובהמשך: "אתם חושבים שדוד אוחנה מעניין אותו מה יהיה בטבריה?? לא לא מעניין אותו הוא ייקח את הקופונים שלו ולא מעניין אותו... יש הסכם בין זגדון ולדוד אוחנה שד ויבאו וימלאו את הקריה החרדים, ציבור שמה לא יתפלג... יש ביניהם הסכמים, הם פשוט נוכלים".

4.3 קבוצת פרסומים שלישית משלוש המייחסים לתובע פרסום של "איש שיכור שנתפס במכוניתו" (פרסום תמונה):

מעט לפני הגשת תביעה זו, טען התובע כי הנתבע בחר לפרסם תמונה של אדם אחר, ולטעון בפני קוראיו כי המצלמה לכדה בעדשה את התובע נוסע שיכור במכוניתו. דבר שלטענתו לא היה ולא נברא ומהווה בנפרד לשון הרע כשלעצמו. בהמשך נטען כי הנתבע העלה סרטון שבו נראה התובע נוסע בכביש 6, ככל הנראה וכטענת התובע, כחלק ממעקבים שהוא מקיים אחריו ושם נאמר כי "תפס אותו על חם" נוסע עם כסף ששדד (מאותה קופה של מאיר בעל הנס) והעביר ממקום למקום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

תמצית טענות הצדדים

5.

5.1 תמצית טענות התובע

א. התובע, חבר מועצת עיריית טבריה טען בתביעתו כי, הנתבע 1 פועל תקופה ארוכה באופן אובססיבי בסדרת פרסומים דיבתיים שמטרתם פגיעה בשמו.

ב. לדבריו, הנתבע 1 הוא "מכונת דיבה" "היורה בקצב אש מהיר, סדרה כמעט אינסופית של אמירות דיבה כלפיו וכלפי אחרים במינון שכמותו לא נראה בארץ". לטענתו, הפרסומים מפורסמים מידי יום, מספר פעמים ביום, במספר רב של פרסומים, מהארץ ומחו"ל, בטקסט ובתמונה וגם בווידאו, בצהריים ובערב, בפייסבוק וגם בווטסאפ."

ג. לטענת התובע, עיקר פרסומיו המשמיצים של הנתבע 1 מועלים לקבוצת פייסבוק בניהול הנתבעים 2 ו 3- שהוקמה, על ידי הנתבעים ותחת ניהולם, המכילה כ 13,500- חברים וזוכה לאלפי צפיות, מאות תגובות ו"לייקים".

ד. התובע מדגיש בתביעתו כי הפרסומים פורסמו באופן סדרתי וכחלק ממסע "שיימינג" שמנהלים הנתבעים כנגדו וכנגד נבחרי ציבור שונים בעיר. לדבריו, מדובר בפרסומים המנוסחים בלשון מתלהמת ומוגזמת, המציגים אותו ואת חבריו באור שלילי (שכן לדבריו הם מכונים "מושחתים", "עבריינים" וכיוצ"ב) ללא כל ביסוס, תוך אדישות מוחלטת לפגיעה בשמו.

ה. התובע סבור כי, מדובר בטענות חמורות וקשות, משוללות ונעדרות בסיס עובדתי ומהוות מידע כוזב אודותיו ותפקודו כחבר מועצה, דבר שעולה לגישתו כדי פרסום לשון הרע, כהגדרתו בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 ובפקודת הנזיקין (נוסח חדש) ולרבות עוולות הרשלנות.

ו. עוד נטען בתביעתה כי בבעלותו של התובע מכונית מדגם "לקסוס" שנת ייצור 2010, ושוויה כמה עשרות אלפי שקלים לכל היותר. לדברי התובע, דגמי "לקסוס" חדשים ומתקדמים עשויים להיחשב כמכוניות יוקרה ועם זאת, רכבו אינו רכב יוקרה, אינו יוקרתי, אינו שווה יותר מכמה עשרות אלפים, והדבר לא מונע מהנתבע 1 לחזור ולהציגו בתור "דוד לקסוס", במטרה להחדיר לראשם של קוראיו כאילו הוא נוסע ברכב יוקרה, שלכאורה אינו הולם את משכורתו מעבודתו ואת היותו חבר מועצה בהתנדבות בעיר. לגישתו במילים אחרות: הנתבע 1 מבקש לייצר לו תדמית מושחתת המבוססת על דגם מכוניתו, באופן פוגעני, כשהוא פולש לפרטיותו.

5.2 תמצית טענות הנתבעים

א. לטענת הנתבעים, מהותה של תביעה זו היא לחבל בסיכוי של הנתבע 1 במסגרת התמודדותו לתפקיד ראשות עיריית טבריה.

ב. לגישתם, תביעה זו היא תביעה נוספת בשרשרת של תביעות השתקה אשר מוגשות בתקופה האחרונה כנגד הנתבע 1 אשר פעיל חברתי מוביל בעיר טבריה. לטענתם, אותם אנשי ציבור אינם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

מסוגלים לספוג ביקורת ציבורית לגיטימית, אינם יכולים לשאת את העובדה כי הנתבע 1 הוא המועמד המוביל לראות העיר טבריה, ובחרים לעשות שימוש לרעה בהליכי משפט כדי לפגוע בחופש הביטוי של הנתבע 1 ולפגוע במועמדו של הנתבע 1 לתפקיד ראשות העיר טבריה.

ג. הנתבעים מציינים בכתב הגנתם כי, אותם גורמים אשר מעוניינים בהשתקתו של הנתבע 1 ובהשתקת כל ביקורת ציבורית לגיטימית ואשר שמו לעצמם לחבל במועמדותו של הנתבע 1 לראשות העיר טבריה- החליטו לעלות שלב ובחרו לפעול גם כנגד אחיו של הנתבע 1, הוא הנתבע 2 וכנגד גיסתו של הנתבע 1, היא הנתבעת 3.

ד. על כן, הנתבעים סבורים כי, תביעה זו כיתר התביעות אשר הוגשו, היא תביעה קנטרנית וטורדנית אשר כל מהותה הוא ניסיון לשימוש לרעה בהליכי משפט ולמנוע מהנתבע 1 להמשיך בפעילותו הציבורית וכך לפגוע במועמדותו לראשות העיר טבריה.

ה. לגישתו של הנתבע 1, יש בתזמון האמור כדי להעיד על מהותה האמיתי של תביעה זו. שכן תביעה זו הוגשה בסמוך למועד שבו הכריז על כוונתו להתמודד על ראשות עיריית טבריה בבחירות הקרובות ולאחר שהסתמן כי הוא המועמד המוביל לתפקיד.

ו. לדברי הנתבע, קבוצת הפייסבוק משמשת כלי ביקורת משמעותי ומרכזי בעיר טבריה, "ומטרתה לחשוף ולהילחם במעשי השחיתות הציבורית אשר מתבצעים בעיר". במסגרת קבוצת הפייסבוק נערכים שידורים חיים בלייב ושידורים אלה זוכים לפופולריות עצומה והדים ארציים ומקומיים.

ז. עוד נטען בכתב ההגנה כי הנתבע 1 מקיים קשר ישיר עם רשויות החוק לרבות משטרה, משרדי ממשלה ומעביר חומרים רבים למבקר המדינה וכן עותר בעצמו לבתי המשפט המנהלי בעניינים כעותר ציבורי בענייני שחיתות בעיריית טבריה ומוסדותיה. לדבריו, עובדה זו גורמת לאי נחת רבה לתובע ולחבריו.

ח. בייחס לנתבעים 2 ו-3 נטען כי הם אינם קשורים כלל לתביעה וכל חטאם הוא שפרופיל הפייסבוק של הנתבע 2 צורף בעבר כמנהל לקבוצה אך רק למטרה פרוצדורלית הקשורה בתקלות שעלולות להיגרם לפרופיל הפייסבוק של הנתבע 1, ואילו כל חטאה של הנתבעת 3 הוא ששמה מופיע בפרופיל של בעלה, לדברי הנתבע היא כלל אינה מעורבת בדבר ואין לה שום קשר. הנתבע 1 הדגיש כי הוא "הרוח השולטת בדף הפייסבוק" המדובר וכי הפרסומים כולם מיוחסים אליו ולנתבעים 2 ו-3 אין אפשרות להסיר את הפרסומים אפילו אם רצו והם צורפו כנתבעים רק על מנת לנסות ולהצר את צעדיו.

ט. לגופה של התובענה, נטען כי אין בפרסומים נשוא התובענה כדי להוות לשון הרע כהגדרתו בחוק ולחילופין טוענים הנתבעים כי ברשותם ראיות, הקלטות ומסמכים אשר יש בהם כדי להוכיח את טענותיהם וכי עומדות להם, יחד ולחוד, ההגנות הקבועות בסעיפים 14-16 לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

י. הנתבעים אף מדגישים כי מבקר המדינה קבע שהתובע פגע באמון הציבור והפר את חובת הנאמנות החלה עליו בתור איש ציבור וכן כי מבקר המדינה הוא זה שקבע כי התובע פעל בניגוד עניינים חמור והשתתף תחת כובעו כחבר מועצה בישיבות אשר עסקו בתשלום חובות של העמותה אשר במסגרתה הוא פעיל מרכזי.

אין בכך כדי להביא מלוא טענות הצדדים אך די בכך כדי להציב המסד להמשך פסק הדין.

חלק שלישי - דיון והכרעה

6. הפרסומים עולים כדי לשון הרע והנתבע 1 עוול בעוולת לשון הרע

6.1 יאמר כבר עתה כי הפרסומים המכפישים עולים כדי לשון הרע. ממקרא הפרסומים עולה תמונה חד משמעית כי אלו נועדו כדי להכפיש את שמו של התובע, לבזותו ולגרום לו ללעג. הרושם המתקבל ממקרא הפרסומים הוא שהתובע מוצג כאיש מושחת שמועל בכספי הציבור ומתעשר על חשבונם, הפרסומים מייחסים לתובע האשמות פליליות וביניהן, האשמות חמורות של שיתוף פעולה בזיוף מסמכים והונאה. כמו כן, הפרסומים מייחסים לתובע מעשי שחיתות ומרמה, מעשי "קומבינות" ופרשות מפוקפקות. הפרסומים אף מציגים את התובע כאדם שמשמש ב"איומים" וכן כאדם שמשמש בכספים באופן לא חוקי, זאת לצד הצגתו כמי שמעלים תשלומי ארנונה בדרכים לא חוקיות וכיוצ"ב.

6.2 קשה להתעלם מהיקף הפרסומים המכפישים ולא רק מתוכן הפרסום שמדבר בעד עצמו. על מנת לרכז ולהקל אפנה לסדרה של ההשמצות וההכפשות כפי שעולה מהפרסומים שהובאו:

- "האיש בחסות זיגדון ודוד לקסוס זייפו פרוטוקול ישיבת הנהלה"
- " הם מסוכנים והם שונאים את המדינה"
- "נוכלים"
- "זיגדון ולקסוס הנוכלים"
- "ולדוד לקסוס הגנב"
- "ודוד לקסוס המושחתים!"
- "... כל האנרגיה שלהם מושקעת בעשיית רווחים אישיים"
- "עוד מעטפה ועוד דירה..."
- "דוד לקסוס, קרליץ ושאר המושחתים שמכרו את טבריה"
- "השחיתות של זיגדון אליהו ודוד אוחנה"
- "חונטת השחיתות של זיגדון ואחנה"
- "המשטרה לא תפסח על איש הפעם דוד לקסוס, זיגדון, אוקנין וקומבינות קופת - החולים בחלקה 133, הקנדי והגברת ועוד ועוד"
- "הקומבינות של זגדון ודוד אוחנה שנהיו מליונרים מהעיר שלכם"
- "קומבינות הפשע של זגדון ודוד אוחנה"
- "הקומבינות שלו"
- "דוד לקסוס איך יקנה לקסוס? מה חשבתם מהמשכורת של מורה? לא חברים"
- "זגדון אתה ודוד אוחנה, שני הנוכלים"
- "גנבים, ונוכלים"
- "נוכלים, אתם מבינים מה זה נוכלים"
- "אחד מהנוכלים הכי גדולים שהיו פה, זגדון אליהו ודוד אוחנה"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

- "זגדון ואוחנה 2 מושחתים"
- "רשעים בתחפושת של דתיים, נוכלים, גדולי הנוכלים. זגדון, אוחנה
- "הנוכל השני דוד אוחנה,
- "הנוכלים שעשו את העבירות והפשעים"
- "דוד אוחנה וזגדון וטרבלסי מחקו 42 מיליון ₪ ארנונה לא חוקית."
- "ודוד אוחנה הגנב"
- "החברה האלה מכרו את טבריה והלכו לאיים על הרב קוק."
- "דוד לקסוס אוחנה וזגדון הגנב מחלקים פה מבנים."
- "מגלים את השחיתויות של זגדון ודוד לקסוס אוחנה... זגדון ודוד אוחנה מוחקים חובות של 40 מיליון שח, אתם מבינים?"
- "והם בפאניקה שעלינו על הקומבינה שלהם של הקנדי, מדובר בתהליך פלילי של עבירה על חוקים של תכנון ובניה של מסמכי תאגיד..
- "אתם גנבים, נבלות ברשות התורה, אנשים נוכלים, אנשים נוכלים שבאו לטבריה ומצאו פה קרקע פוריה לנוכלות, למעשה מרמה ובסוף להשתלטות על העיר..."
- "העיר נשדדה על ידי בן דוד ואנשי ש"ס דוד אוחנה וזגרון ששדדו את העיר את כל המבנים שלהם את כל התקציבים."
- "ודוד לקסוס אוחנה עושים פה בנכסים האלה מה שהם רוצים
- " איש של שנאת חנם, איש של רוע, איש של מדון."
- "דוד אוחנה כשאנחנו נפתח את מה שאתם עושים לצדיק, כל מדינת ישראל תרעד, את הכסף שאתם גונבים מרבי מאיר, מה שאתם מעלימים שמה, את זה גם אלוהים לא יסלח לכם, חלאת המין האנושי... ומי עומד בראש? דוד אוחנה וזגרון.."
- " דוד אוחנה ספר לו כמה מזומן רץ שם כמה תרומות שנעלמים."
- "אתם חושבים שדוד אוחנה מעניין אותו מה יהיה בטבריה?? לא לא מעניין אותו הוא ייקח את הקופונים שלו ולא מעניין אותו... פשוט נוכלים

6.3 צא וראה, אין מדובר כאמור בפרסום אקראי אליו השתרבבה מילה מכפישה כזו או אחרת. לפנינו מעשה מחושב של רצף פרסומים אשר נועד להכות פעם אחר פעם בתובע. לפנינו מעשה מחשבת של רצף פרסומים שנועד להטמיע בלב הקוראים והשומעים את ההנחה לפיה התובע הוא גנב, שותף לקומבינת פשע, מושחת ועוד ועוד.

6.4 מכל האמירות שלעיל עולה תמונה ברורה. הנתבע פרסם פרסומים מכפישים אודות התובע. ביניהם, כאמור אמירות המציגות אותו כמושחת, עבריין, מסית, מסוכן, זייפן, שונא מדינה, נוכל, גנב, קומבינטור, מוחק חובות, שודד, איש של רוע, איש של מדון, מעלים תרומות ועוד. האמירות חזרו על עצמן, באופן כזה או אחר, פעם אחר פעם ומכאן הן עולות כדי לשון הרע.

6.5 כאן המקום לציין כי ייחוס מעשה גניבה מהווה האשמה אשר פוגעת בשמו הטוב של אדם או לכל הפחות עלולה לפגוע בשמו ובמשרתו. הפסיקה הכירה בכך שייחוס ביצוע עבירה פלילית לאדם מהווה לשון הרע. כך, קבע בית המשפט העליון כבר בע"א 788/79 ריימר נ' עזבון רייבר, כי "כאשר מייחסים לפלוני ביצוע של מעשה גניבה ומוסרים חשד זה לאחר, אכן יש בכך משום פרסום לשון הרע כמשמעותו לפי סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע...". להרחבה ר' גם דברני אורי שנהר דיני לשון הרע, 1997, בעמ' 129, שם נאמר כי: "...נראה כי נדירים יהיו המקרים שבהם יקבע בית-המשפט שייחוס של ביצוע עבירה אינו מהווה לשון הרע. בתי המשפט קבעו, כי ייחוס מעשה עבירה של רצח, תקיפה, בגידה, גניבה, זיוף, ואף הפרת חוק התכנון ובנייה מהווה לשון הרע".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

6.6 זאת ועוד, אין חולק כי בעיני האדם הסביר תדמיתו השלילית של התובע מתעצמת מהפרסומים שפורסמו אודותיו ומכאן שיש בהם כדי לייצר דעה שלילית על התובע. כך או כך - אין ספק שמדובר באמירות מכפישות, אין חולק כי יש באמירות אלו כדי להטיח בתובע האשמות קשות. אין חולק כי האמירות פגעו בשמו הטוב של התובע, הטילו ספק ביושרו, ויוזכר כי לשון החוק קובעת כי די בכך שיהיה בפרסום פוטנציאל להביא לפגיעה בשמו של אדם. משכך הפרסומים מהווים לשון הרע.

6.7 התייחסות לכך שהתובע והנתבע 1 הם אנשי ציבור

(א) נתתי דעתי להיות הצדדים דמויות ציבוריות ועדיין בנסיבות שהובאו אין בכך כדי להימנע מהקביעה לפיה הפרסומים הם בגדר הוצאת לשון הרע.

(ב) אכן הדיון בתביעות לשון הרע בכל הקשור לאנשי ציבור שונה מדיון בתביעות בהן הצדדים אינם נושאים תפקיד ציבורי. גם דמם של אנשי ציבור אינו מותר לפגיעה והכפשה ואולם הציפיה היא שעורם יהיה "עבה יותר". לצד זאת הגדרתו של אדם כאיש ציבור אינה משום תעודת הכשר להשתלחויות בו ואינה בגדר תניית פטור לכל עוולה נזיקית שתיעשה כנגדו. יש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו.

(ג) כאשר אנשי ציבור פועלים לקידום וחיזוק דרך רעיונית כזו או אחרת הם חשופים לשיח שברגיל יכול להיחשב כ"לשון הרע". על כן באיזון העדין שבין הרצון לשמור על השיח הציבורי לבין החובה לשמור על כבודו ושמו הטוב של אדם משולב גם הצורך להימנע מקביעות שתהיה בהן השפעה מרתיעה עד כדי כך שתמנע הבעת עמדה על אידאולוגיה כזו או אחרת. לעניין זה אפנה לדברי כב' הש' ד' ברק ארז ברע"א 1239/19, יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (מיום 7/1/2020, כב' הש' ' ברק ארז, מ' מזוז וי' וילנר), שם נקבע כך: **"כל הכרעה הנוגעת לאופן תחולתו של החוק על התבטאויות שונות ברשתות החברתיות כרוכה מטבעה במאמץ פרשני, שנועד לגשר על הפער הדורות".** זאת בניסיון לשמור על נקודת האיזון הנכונה בין מימוש תכליתו של חוק איסור לשון הרע לבין האינטרסים הציבוריים כבדי המשקל הניצבים מנגד, ובראשם כמובן חופש הביטוי – שהוא כידוע "ציפור נפשה" של הדמוקרטיה... בהתאם, יש לנקוט משנה זהירות ולהימנע מפרשנות שתייצר אפקט מצנן המרתיע מפני התבטאות לגיטימית וחופשית ברשת האינטרנט".

(ד) יחד עם זאת, העובדה שאדם הוא דמות ציבורית אינה בבחינת כניסה למחלוקת ציבורית המתירה מוסרות הלשון כנגדו. כך בכלל וכך כאשר הנתבע בדה עובדות שאינן נכונות והשתלח בתובע כפי שהובא לעיל.

7. קיומו של יסוד הפרסום

7.1 אין חולק שהפרסומים אכן פורסמו. הפרסום נעשה בקבוצת הפייסבוק ונצפו על ידי צדדים שלישיים ואכן עונה על הגדרת סעיף 2(א) לחוק איסור לשון הרע. להרחבה ביחס לפרסום ברשת האינטרנט ר' רע"א 4447/07, מור נ' ברק אי.טי.סי החברה לשירותי בזק בינלאומיים בע"מ, (מיום 25.3.2010) שם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-10-45804 אוחנה נ' קובי ואח'

נקבע כי "האינטרנט הוא "כיכר העיר" החדשה שהכול שותפים לה" וכן ראה גם רע"א 1239/19, יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ (מיום 7/1/2020).

הערת מעבר- משנקבע כי הפרסומים עולים כדי לשון הרע כנגד התובע, ומשנקבע כי התקיים יסוד הפרסום בהתאם לדרישת החוק, אפנה לדון בטענות הנתבעים להגנות השונות.

העדר הגנות

8.

8.1 הנתבעים טענו להגנות המנויות בסעיפים 14-16 לחוק איסור לשון הרע- תשכ"ה-1965.

8.2 הביטויים הנטענים לא נהנים מאחת החסינויות הקבועות בחוק ובתוך כך לא עומדת לנתבע 1 כל הגנה. הנתבעים טוענים כי אין בפרסומים האמורים כדי להוות לשון הרע כהגדרתו בחוק וכי עומדות להם, יחד ולחוד, ההגנות הקבועות בסעיפים 14-16 לחוק איסור לשון הרע. בפסקאות הבאות יובא הדיון בכל אחת מההגנות.

8.3 אין לקבל את טענת ההגנה "אמת דיברתי"

א. בהתייחס לטענת ההגנה " אמת דיברתי" יצוין כי נדרשות שתי דרישות לחסות תחת הגנה זו: הדרישה הראשונה היא שפרסום היה אמת; והדרישה השנייה היא שקיים עניין ציבורי בפרסום.

ב. בעניינינו, הנתבעים לא הצליחו להוכיח כי יש אמת בפרסום. וכך לא הוכח כי התובע " מחק 42 מיליון ש"ח ארנונה לא חוקית", לא הוכח כי התובע "מחלק מבנים", "שדד את העיר" או "איים על הרב קוק", לא הוכח כי התובע "העלים תרומות", מעל בכספי הציבור והתעשר על חשבונם, או ביצע "זיוף במסמכים". כל אלה לא הוכחו.

ג. ויודגש, כי הנטל אשר הוטל על הנתבעים במקרה שלפנינו הוא נטל הוכחה גבוה במיוחד, זאת בשל כך שמרבית מהפרסומים שפורסמו אודות התובע ייחסו לו מעשים פלילים. הנתבעים כאמור לא עמדו בנטל הראיה הרגיל ואף לא עמדו בנטל הראיה המוגבר. הלכה פסוקה היא כי: **"הנטל המונח על שכמו של המשיב כבד במיוחד, לנוכח חומרת הטענה שנילווה לה גוון מעין-פלילי, ועל בית המשפט לבחון את הראיות בזהירות ובקפדנות."** עא 45/15 חלימה נבולסי נ' נביל נבולסי (מיום 15.5.2017) ועוד להרחבה ר' ת"א 17-10-46544 אייסוי נ' סבן ואח' (מיום 2.3.2022).

ד. אכן במסגרת החקירה של התובע הודה התובע כי: **"הייתה לי טעות אחת וזהו"** וזאת בהתייחס לדוח מבקר המדינה אשר קבע כטענת הנתבע 1 כי "התובע פעל בניגוד עניינים חמור והשתתף תחת כובעו כחבר מועצה בישיבות אשר עסקו בתשלום חובות של העמותה אשר במסגרתה הוא פעיל מרכזי". יחד עם זאת אין מקום לקבוע כי התנהלות יחידה של התובע שנקבע לגביה כי פעל בניגוד עניינים מעידה על אמיתות יתר הדברים שפורסמו ע"י הנתבע 1 אודות התובע. בוודאי שאין בממצאי הדוח כאמור כדי להוכיח את אמיתות יתר הפרסומים והעברות הפליליות שיוחסו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

לתובע. משנקבע כי לא מדובר בפרסומים שהוכחו כאמת, אין מקום לדון בתנאי השני לפיו היה עניין ציבורי בפרסום.

8.4 אין מקום לקבל את טענת אחת מההגנות המנויות בסעיף 15-16 לחוק

א. הנתבעים טענו באופן כללי וגורף כי עומדות להם כל ההגנות המנויות בסעיפים 14-16 לחוק לשון הרע. במלוא הכבוד אין לקבל טענה זו. מדובר באמירות העולות בצורה חד משמעית כדי לשון הרע. לא מדובר באמירה של מה בכך או זוטי דברים כנטען ע"י הנתבע. מדובר בפרסומים בוטים אשר אין חולק כי חרגו מגדר הסביר. הן בתוכנם והן בהיקפם.

ב. ויודגש כי האמירות מדברות בעד עצמן. בתוך כך אין לקבל את טענת ההגנה לפיה מדובר בביקורת לגיטימית מכל סוג שהוא. הנתבע 1 השתלח בתובע מעבר לגבולות המקובלים. אין בפרסומים אלו כל ביקורת שיש ליתן לה לגיטימציה. לא מצאתי ספק ביחס לכך שבבחירת תוכן הפרסום, הנתבע השפיל, ביזה ופגע בשמו של התובע. עוד אדגיש שאין באמירות המייחסות לתובע מעשי שחיתות, עבריינות, הסתה, זיוף מסמכים, הונאה, איומים, עשיית רווחים אישיים וכיוצ"ב כל ביקורת. ייחוס כל האמור לעיל לתובע אינו עולה כדי ביקורת אלא עולה כדי קביעת ממצאים עובדתיים אודותיו.

ג. זאת ועוד יצוין כי, על מנת שתקום לנתבע הגנה על פי אחת מהחלופות המנויות בסעיף 15 בחוק, נדרש להראות כי הפרסומים נעשו בתום לב מצידו של הנתבע. בעניין זה קבע בית המשפט העליון בע"א 844/12 דניאל מולקנדוב נ' שרה פורוש (מיום 22/02/17) את הדברים הבאים: **"מדובר בקשת של נסיבות שבהן תקום לנתבע הגנה אף במחיר פגיעה בשם הטוב של הנפגע, בהתקיים שני תנאים מצטברים: הנתבע עשה את הפרסום בתום לב; הפרסום נעשה באחת הנסיבות המנויות בסעיפי המשנה של סעיף 15 לחוק. נטל הוכחת מרכיב "תום הלב" מוטל על המפרסם, וכן את הטענה שעשה את הפרסום באחת מהנסיבות המפורטות בסעיף."**

ד. התנאים הקבועים בסעיפים קטנים לסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע הם תנאים מצטברים. העדרו של מרכיב אחד מתוך המרכיבים שולל מיניה וביה מהמפרסם את תחולת ההגנה. בין מרכיבים אלה, מרכיב תום הלב. על מנת לקבוע כי הפרסומים נעשו בתום לב יש לבחון בין היתר את נסיבות הפרסומים, את התנהגותו של הנתבע ואת סבירות הפרסום.

ה. משבחר התובע לפרסם את האמירות תוך שימוש בהשתלחות בתובע מעבר לגבולות המותר והמקובל הרי נשמת יסוד תום הלב שבהגנות בהתאם לסעיף 15 לחוק.

ו. כמו כן, פרסום האמירות פעם אחר פעם מדגיש את חוסר הסבירות שבהתנהלות הנתבע, לעניין זה אפנה אל רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (מיום 12/11/2006, הש' א' ריבלין, א' פרוקציה וע' ארבל) שם נקבע כי: **"... להתנהגות המפרסם טרם הפרסום, בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

בעלת משקל בהקשר לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על סבירות הפרסום. פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות פוגעניות בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב."

ז. סיכום עד כאן - בהתאם לכל האמור לעיל הרי שלא קמה לנתבע כל הגנה שבדין. הנתבע לא הוכיח שפרסומיו היו אמת, הנתבע אף לא הוכיח כל תום לב בפרסומיו. בנסיבות אלו אין מקום לקבל אף את ההגנה המנויה בסעיף 16 לחוק שכן ברור הוא כי היקף הפרסומים חרג מתחום הסביר.

חלק רביעי- התייחסות ספציפית לנתבעים 2 ו-3

9. אחריות הנתבעים 2 ו-3 לפרסומים

9.1 בתחילת הדיון יש מקום להתייחס לכך שנעשתה פנייה מקדימה בכתב אל הנתבעים ואלו בחרו שלא להסיר ולו פרסום אחד בעקבות כך. כלומר, אין מדובר בנתבעים תמימים שמצאו עצמם משורבבים למאבקיו של הנתבע 1. ניתנה לנתבעים אפשרות לתקן את העוולה או לכל הפחות ששחרר עצמם מהעוולה באופן שימחקו את הפרסומים והם לא עשו כן. הנתבעים 2-3 אפילו לא היססו להמשיך לשמש כמנהלי הקבוצה בה בוצעו הפרסומים, וכך לא הסירו עצמם מהגדרתם כמנהלים.

9.2 לגופו של עניין - התובע ביקש להטיל על הנתבעים 2 ו-3 אחריות מכוח היותם "עורכים ראשיים על הנכתב בעמוד הפייסבוק". לעניין זה הפנה אל ת.א. 2672-09-13, דהן נ' קמיל. לגישתו פסיקה זו היא שהופכת גם את הנתבעים 2 ו-3 לאחראים כ"עורכים ראשיים" על הנכתב בעמוד זה.

9.3 התובע שב והדגיש כי נתבעים 2 ו-3 הם מנהליה של הקבוצה בה מתפרסמים מידי יום ביומו, לרוב על ידי נתבע 1 הפרסומים המשמיצים. לדבריו, מנהל קבוצה הוא הגורם אשר יכול למחוק הודעות – לא רק את שלו אלא גם של אחרים. לטענתו, תחת ניהולם של הנתבעים הפכה הקבוצה כר להשתלחויות פרועות בו.

9.4 לצד זאת צוין כי הנתבע 2 והנתבעת 3 לא מסירים את הפרסומים השליליים, לא מוחקים את הדברים שמפורסמים ובכך למעשה מעודדים את המשך הפרסומים כנגד התובע. בנסיבות אלו התובע רואה בנתבעים כאחראיים לפרסומים שנכתבו אודותיו בקבוצה שהם מנהליה. לגישתו, מנהלי הקבוצה למעשה משמשים כעורכים ראשיים של החומר שמועלה בקבוצה ומקביל בהתנהלותם לעורך עיתון או אמצעי תקשורת באנאלוגיה למופיע בחוק איסור לשון הרע (ס' 11 לחוק).

9.5 נכון שהפרסומים המקוריים שנעשו במסגרת קבוצת הפייסבוק לא בוצעו על ידי הנתבעים 2 ו-3 וכלל הוא שאין מקום לחייב בפרסום לשון הרע נתבע שלא ביצע פרסום והמקרים החריגים בהם גם המחוקק קבע שניתן לחייב באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע מעגל רחב של נתבעים הם מקרים של פרסום לשון הרע באמצעי תקשורת. וכך קובע סעיף 11 (א) לחוק שכאשר "פורסמה לשון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

הרע באמצעי תקשורת, ישאו באחריות פלילית ואזרחית בשל לשון הרע, האדם שהביא את דברי לשון הרע לאמצעי התקשורת וגרם בכך לפרסומו, עורך אמצעי התקשורת ומי שהחליט בפועל על הפרסום, ובאחריות אזרחית ישא גם האחראי לאמצעי התקשורת".

9.6 בעניינינו, הנתבעים 2 ו-3 העניקו את האכסניה לפרסומים המכפישים. כאן יש לציין שהנתבע 1 וממילא הנתבעים 2 ו-3 הפכו את המסגרת בה פרסמו ברשת הפייסבוק לפלטפורמה הדומה בפועל למעין "אמצעי תקשורת". הנתבע 1 פרסם אמירות מכפישות בתדירות יומית ואף יותר מכך. פרסומים תכופים בנושאים שונים וביניהם פעם אחר פעם ההכפשות כפי שהובאו לעיל. אין מדובר בפרסום "אקראי", אלא בפרסום מכוון תקשורת, מיועד לציבור בוחרים פוטנציאלי של העיר טבריה. פרסום שהפך למעין "ערוץ תעמולה" ובו מבזקים עיתיים.

9.7 אכן, הפרסומים בוצעו על ידי הנתבע 1 ואולם, הנתבעים 2 ו-3 לא הקפידו להסיר את הפרסומים שבוצעו בקבוצה. הנתבעים 2 ו-3 לא עקבו או בחנו והסירו פרסומים מכפישים למרות שנתבקשו לעשות כן. לדברי התובע נעשו פניות אל הנתבעים 2 ו-3 בבקשה להסרת הפרסומים ואלו לא הגיבו כלל על הפנייה. משנעשתה פנייה מקדימה בכתב אל הנתבעים ואלו בחרו שלא להשיב למכתב ולא להסיר ולו פרסום אחד בעקבות כך - הרי שגם תוך אדישותם הם איפשרו את הפרסום. די בכך שלנתבעים 2 ו-3 הייתה יכולת להסיר את התוכן הפוגעני והם בחרו שלא לעשות להסירו.

9.8 לצד זאת, התנהלות זו כאמור לפיה שבחרו שלא להסיר באופן המתבקש את הפרסומים - עולה אף כדי רשלנות. הנתבעים, בהיותם "אדמיניסטרטורים" של קבוצת הפייסבוק הם בעלי ההרשאות לצרף אנשים, לסלק אנשים, להעלות פרסומים וכן למחוק פרסומים של אחרים. הנתבעים כמנהלים בקבוצה היו אמונים גם על הסרת פרסומים פוגעניים מרגע שנעשית אליהם פנייה על ידי הנפגע. כך שהימנעות מהסרת חומר פוגעני לאחר פניית הנפגע משמעו הוא כי מנהל הקבוצה פועל וחסר ברשלנות כלפי הנפגע. להרחבה לענין רשלנות במסגרת עוולת לשון הרע ר' למשל - חאלד גנאים, מרדכי קרמניצר ובוטז שנור, דיני לשון הרע הדין המצוי והדין הרצוי, התש"ף - 2019, ע"מ 197-196).

9.9 לאור האמור לעיל, יש לראות בנתבעים 2 ו-3 כמי שעוולו ברשלנות תוך שהם מאפשרים את פעילות הקבוצה.

10. התייחסות לטענת התובע לפיה יש לראות בנתבעים 2 ו-3 כמעוולים במשותף

10.1 התובע ביקש לראות בנתבעים 2 ו-3 כמעוולים במשותף. לעניין זה טען כי הנתבעים אחראים לפרסומים של אחרים, שכן אינם הסירו את הפרסומים למרות פניות מוקדמות אליהם, ולפי ס' 12 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) יש לראות בהם מעוולים משותפים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

10.2 יאמר לעניין זה כי אין מקום לקבוע כי הנתבעים "עוולו במשותף. לא מדובר בעוולה אחת שבוצעה ע"י המעוולים במשותף וכבר בשל כך יש לדחות את הטענה לפיה מדובר במעוולים במשותף.

10.3 סעיף 11 פקודת הנזיקין [נוסח חדש] קובע: "היה כל אחד משני בני-אדם או יותר חבים לפי הוראות פקודה זו, על מעשה פלוני, והמעשה הוא עוולה, יהיו חבים יחד על אותו מעשה כמעוולים יחד וניתנים להיתבע עליה יחד ולחוד." כלומר על מנת שיהיו מעוולים במשותף למעשה אחד יש צורך שאכן יהיה מעשה אחד ויהיו שותפים לביצועו.

בעניינינו, הפרסומים בוצעו ע"י הנתבע 1 בלבד. כך או כך ובכל מקרה שבו מנסים להחיל את עקרון המעוולים במשותף על עוולת לשון הרע, הרי בתי המשפט נתנו לעניין זה "פירוש מצמצם ואף הודגש כי הטלת אחריות בנזיקין מכוח הוראת סעיף 12 צריך שתעשה באופן זהיר ומבוקר (עניין בית שוקן, פסקה 21), על מנת שלא נמצא עוקפים או משבשים הסדרים אחרים של המשפט הפרטי בדרך של התערבות בלתי ראויה בהם" ר' עא 3024/10 ג'ק וינר נ' גבריאל מויאל (מיום 2.4.2013).

11. התייחסות לטענת התובע לפיה יש לראות בנתבעים 2 ו 3 משתפים ומשדלים

במלוא הכבוד לא מצאתי כי יש לראות בנתבעים 2 ו-3 כמשתפים ומשדלים. ללא מצאתי כי הנתבעים 2 ו-3 "סייעו" או "פיתו למעשה" או "למחדל" שנעשה. אין חולק כי הרוח השולטת מאחורי קבוצת הפייסבוק מיוחסת לנתבע 1. הנתבעים 2 ו-3 לא היו שותפים לפרסומים ולא שידרו או עודדו את המפרסמים בצורה כזו העולה כדי שידול.

חלק חמישי - סכום הפיצוי; הערות לפני סיום; וכן סוף דבר

12. סכום הפיצוי

12.1 בעת קביעת הפיצוי הראוי התייחסתי לעובדה שהתובע נקלע למתקפת פרסומים אשר חזרה על עצמה פעם אחר פעם תוך הטחת האשמות בו, במוסר התנהלות וכיוצ"ב; עוד נתתי דעתי להשפלה שחווה, טיב הפרסומים, היקף התפוצה ומידת הפגיעה שיש בה.

12.2 התובע אומנם סבור כי הואיל ולא מדובר בפרסום חד פעמי שפורסם, אלא באמירות חוזרות ונשנות מצד הנתבע 1 שנעשות בצורה מגמתית ושיטתית, הכוללות תיוג מכוון הרי שריבוי הפרסומים והעקביות מעידים כי מדובר בזדון ובכוונה לפגוע המצדיק לגישתו כפל הפיצוי.

12.3 ואולם, לא מצאתי כי מדובר בזדון ובכוונה לפגוע המצדיק כפל הפיצוי. בנסיבות אלו גם לא מצאתי לקבוע מעין תעריף פיצוי לכל אחד מהפרסומים. הלכה פסוקה היא שאין מקום לתחשיב אריתמטי ביחס ל"שווי" של כל פרסום, ורי לעניין זה ת"א (מחוזי תל אביב) 14-11-14264, כנפו נ' גינזבורסקי, (מיום 4/1/2018, הש' אביגיל כהן) – וכן ערעור על פסק הדין שנדחה - ע"א 1286/18 גינזבורסקי נ' כנפו (מיום 5/7/2019).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 45804-10-17 אוחנה נ' קובי ואח'

12.4 על כן, ולאחר ששקלתי כל האמור לעיל מצאתי למחייב את הנתבע 1 בתשלום הסך של 40,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק דין הדין ועד למועד התשלום בפועל.

13. הערות לפני סיום

13.1 התייחסות לטענת הנתבע לפיה מדובר בתביעת השתקה

במלוא הכבוד אין בידי לקבל טענה זו. על מנת שתביעה בעילת לשון הרע תיחשב כתביעת השתקה יש לקבוע בין היתר כי הטענות שהועלו ע"י התובע הן טענות סרק שתכליתן להתיש את הנתבע. לא כך בעניינינו. במלוא הכבוד, אין לראות בטענות התובע טענות סרק שיש בהן אך כדי לגרום להשתקתו של הנתבע. כמו כן ובהתייחס לטענה לפיה התביעה עלולה להרתיע את הציבור מלהשתתף בדיונים ציבוריים הרי שנכון הוא שיש להקפיד להימנע מקביעות שיהיו כאמור בגדר אפקט מצנן הפוגע בשיח הציבורי, ויחד עם זאת ולצד זאת- יש להקפיד להימנע מעידוד ומתן היתר משפטי להתנהלות שתכליתו פגיעה.

14. סוף דבר

לאור האמור לעיל, יש לחייב את הנתבעים כך שהתובע יקבל בסה"כ סך כולל של 40,000 ₪ כמפורט להלן:

א. לאור האמור לעיל, אני מחייב את הנתבע 1 בתשלום הסך של 40,000 ש"ח בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק דין זה ועד למועד התשלום בפועל. מתוך סכום זה סך של 10,000 ₪ יישא הנתבע 1 ביחד ולחוד עם הנתבעים 2 ו-3.

ב. אני מחייב את הנתבעים 2 ו-3 בתשלום הסך של 10,000 ש"ח בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק דין זה ועד למועד התשלום בפועל. החיוב בסכום זה הוא ביחד ולחוד עם הנתבע 1.

ג. כמו כן, אני מחייב את הנתבעים ביחד ולחוד בתשלום הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 12,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט

